

SEBEKRITICKY SE PŘIZNÁVÁM...

Středa, 16 květen 2007

Dobré rady, to je moje. Jsem úplná studnice nápadů, respektive mám obrovský šanon, nabitý nejrůznějšími domácími vylepšeními, nápady pro kutily, bájenými recepty... Překně rozdílné a ve stálosti nedotknutelnosti, jako v den, kdy jsem tam ten který výstřek vložila :-))) Ale ne, tak zlé to není, přeci jen jsem něco. Například:

Například tu procedura se zelím. Ano, musím se pochlubit, nakonec jsem měla fakt koberce nádherné. Ale: ono zas nebylo až tak jednoduché... Byl večer, rodinka spala a já měla čas na experimenty. Vzala jsem tedy pytlík se zelím, vyždímané zelí rozhrnula na pruh koberce a rukou přiměnila valila, drolila... Nevzdávala jsem to po prvním neúspěchu a vzhledem k tomu, že jsem si pro první pokus vybrala kobereček malý, měla jsem ho cca za 15 minut pozelovaný. Odzelení bylo už takové. Nakonec jsem se ho - bydlíme v přízemí - rozhodla vyklepat z balkónu. Ovšem, klepat tiše, bylo kolem jedenácté... Zelí ubylo, odér zůstal. Ráno manžel, procházející do koupelny, jásavě odtušil: "Jé, máme zelenáku, máš si vzít?" Včera jsem vysvětlila, polévku slíbila na večer, děti vyexpedovala do školy a odnesla kobereček do prádelny. Tam jsem ho prolila teplou vodou, pocákala rozvařeným mýdlem a cca za hodinku zaklekla a kobereček vyřežkovala, pak hadicí hodná moc vystříkala, hodila přes lavici, aby vykapal, odnesla na balkón, přehodila přes zábradlí... Večer byla zelenáka a na zemi záliv kobereček jako novější, jak z obchodu přinesej. Od té doby jsem si koberce prala v prádelně... Nejhorší není to praní, ale dopravit je takové vodou ven. Ty velké jsem sušila za domem, přehozené přes sušákové tyče, připevněné na trávníku. "Skorosuché" jsem doma položila na podlahu, kraje zatáhla prkny, na ně nastavila různé sousořící z knih, různých hrnců atd., aby uschly rovno, nezvednuté. Ufff.... Ale byly pokaždé nádherné, ty moje koberce milované... Dnes bych to už fakt neriskla. Teď zrovna řeším problém, jak a co udělat s "ohlodaným" obřadím a těsněmi... A návody na cvičení...? Jé, já jich mám tolik moc... Dokonce, ne má drahá dcera odlétala do svého nového života za velkou louží, natočila extra pro mě videokazetu s návodným cvičením "extra pro maminku". Za těch osm let jsem si ji dala do videa asi třikrát. A to je jen kvůli tomu, že během cvičení má neskutečné, téměř nepublikovatelné vejšplechty... Dal jsem kazetu, spolu s nějakými gumami, jsem dostala od manžela, té jsem viděla asi prvních deset minut. Pak už mě začalo jen z dívání včera bolet. Ale když jsem tešla o tu velezajímavou reakci od NĀ... Tudíž jsem si řekla, že dožrá čas. Slibuju, že vhodného a podnětného z té nápadové studánky "vylovím" a přenesu na kudlanku. A dá-li pámbu a včerní svatí, snad z toho něco i zkusím. Nu, dnes například jdu dělat sulc. Našla jsem tam totiž jeden fakt báječný recept ale nemám k němu fotky, takže se musím obávat... Jestli se mi povede, zítra ho tu uvidíte :-))) d@niela